
WILKINSON
STAINLESS STEEL BLADE
BLADE
THE FINEST EDGE

BAYAN WILKINSON — ÇELIK LEYDI

Birkaç boş gün çıktığında ya da yaz tatillerinde babam beni de yanına alır, müşterilerini ziyarete götürürdü. Hepsi güler yüzlü, misafirperver insanlardı; ben de yiyebildiğim kadar yerdim.

Bir seferini çok iyi hatırlıyorum: bizi kahve içmeye bir kafeye götürmüşlerdi. Bana ne istediğimi sordular.

“Bir armut suyu lütfen.”

Barmen elime küçük bir şişe tutuşturdu.

Birkaç saniyede içip bitirdim, sonra armut suyumu beklemeye koyuldum.

Gözlerim çoktan tezgâhın arkasındaki bir litrelik şişeye kilitlenmişti.

Müşteri önce şaka yaptığımı sandı.

Sonra gönlümü hoş etmeye karar verdi.

İş bittiğinde ağzı bir karış açık kalmıştı.

Aynı hafta babam, ticaret hayatlarının bir döneminde Gillette ürünlerini bulmakta zorlanmış birkaç müşteriyi ziyaret etti. Tüketicinin asla fark etmeyeceğine inanarak onların yerine Wilkinson ürünleri almaya karar vermişlerdi.

Karışıklık anlaşılır bir şeydi.

Ne de olsa Wilkinson da jilet ve tıraş sistemi satıyordu.

Sorun, tüketiciler Wilkinson yedeklerini satın alıp on dakika sonra, tıraş bıçakları o sisteme takılmadığı için dükkâna geri döndüğünde ortaya çıkıyordu.

Hep aynı isteği yinelerlerdi:

“Gillette.”

Bazı perakendeciler öyle bunalmıştı ki Wilkinson ürünlerini doğrudan Gillette’in Milano’daki genel merkezine iade etmeye bile kalkıştılar.

Mesele babama havale edildi.

Onu iş başında işte o zaman gördüm.

Wilkinson’ın kalitesini ilk teslim eden, babamın ta kendisiydi.

Wilkinson’ın mükemmel ürünler yaptığını açık açık söylerdi: gerçek çelik, keskin ve dayanıklı, çoğu zaman ortalamadan uzun ömürlü.

Sonra, Frega Teklifi diye anılacak şeyi icat etti.

“Dilediğiniz gibi karıştırarak beş Gillette ürünü alın, perakendeci de size bir paket geleneksel Wilkinson jileti — hani şu çapraz kılıçlılardan — hediye etsin.”

Fikir kusursuz işledi.

Perakendeci depodaki eski stoku eritti.

Perakendeci kasasına nakit soktu.

Perakendeci bir stok sorununu çözdü.

Wilkinson Teyze de dağıtılmaya devam etti.

Bir gün babama bunu neden yaptığını sordum.

“Onlara yardım etmekten senin ne çıkarın var?” dedim.

Gülümsedi.

“Nando, şunu unutma:

güneş sabahları herkes için doğar.”

Hoşça kal baba. — Ferdinando